

Antoinette

De Antoinette is een sleepkempenaar. De kempenaar, de naam zegt het al, is speciaal gebouwd voor het bevaren van de Kempische kanalen. De afmetingen zijn afgestemd op de maatvoering van de sluizen. Aanvankelijk zijn veel kempenaars als sleepschip gebouwd. In de loop der tijd werden de meesten voorzien van een scheepsmotor.

Kempenaars hebben de ontwikkeling van de grotere steden in Brabant mede mogelijk gemaakt. Grote hoeveelheden voedsel, brandstoffen en bouwmaterialen konden over het water worden aangevoerd, zo'n 500.000 kilo in één keer! Dat scheelde honderden paardenwagens en voermannen. Een sleepkempenaar werd gesleept door een sleepboot of voortgetrokken door een paard langs het jaagpad.

specificaties

bouwjaar	scheepswerf	laadvermogen	afmeting lxb	ledige diepgang
1926	<i>Meijer te Beneden- Leeuwen (Gelderland)</i>	543 ton	49,99 m x 6,60 m	0,30 m

lading

Hoogovenslak, kunstmest, cement, grind, meel (los en in balen), allerlei granen, Cuba-suiker, cacao, veevoer, cellulose (grondstof voor papier), tabak, thee, zuidvruchten, koffie, piekijzerbroodjes, Turkse krenten en lijnzaad... maar ook bijvoorbeeld betonnen rioolbuizen (vanuit Speyk aan de Linge naar Tilburg)

vaargebied in het beroepsvaartverleden

Aanvankelijk Duitsland en België, vanaf 1932 Kempische kanalen in België en Nederland. Vanaf 1940 is het schip een tijd vaste vervoerder geweest naar de hoogovens in IJmuiden. Daarna voer het schip met allerlei lading door heel Nederland. Vaargebied tegenwoordig: alleen om de paar jaar naar de werf in Raamsdonksveer, gesleept.

voormalige beroepsschippers

1926 - 1988 familie Tromp (domicilie 's-Hertogenbosch)

over dit schip

De Antoinette is een van de laatste sleepkempenaars van Nederland. Dit schip heeft nog de complete sleepuitrusting en de originele onderwoning omdat het schip nooit is gemotoriseerd. Omstreeks 1950 is de stuurhut geplaatst en het originele, liggende stuurwerk vervangen door een staand, dubbel stuurwerk. Op dat moment is ook de theehut aangebracht. Dit is de witte opbouw voor de stuurhut.

Het schip is altijd in eigendom geweest van de familie Tromp. Vader Martin Tromp heeft het schip laten bouwen. Hij heeft in de oorlog geprobeerd om schip en familie te behouden door in de Peel, in de Noordervaart, onder te duiken. Bij een veldslag in de Peel in 1944 is het schip beschoten door Engelse jagers. Schipper Tromp werd voor de ogen van zijn vrouw en kinderen getroffen en overleed. Ook alle huisraad was vernietigd, zodat er geen foto's meer zijn van de situatie voor 1940.

Het schip is vervolgens nog decennia lang bevaren door de rest van het gezin: moeder met 2 zonen en 2 dochters. Nadat moeder (96) in 1984 overleed, werd nog maar weinig gevaren. Toen na de winter van 1988 de jongste dochter Zus de 65-jarige leeftijd bereikte, werd het beursboekje ingeleverd. De ligplaats werd Zaandam, waar Tonnie Tromp havenmeester werd van de nieuwe jachthaven.

Het schip is in 2002 ternauwernood van de sloop gered door scheepsliefhebber Han Visser uit Zwolle. Deze sprak onder andere zijn contacten in de museumhaven van Tilburg aan. Kort erna is het schip naar Tilburg gekomen.

Klik op de foto voor een vergroting met onderschrift.